

DOBŘÍŇ – ROUDNICE NAD LABEM – 1. BŘEZNA 2022

DOPRAVA: vlakem z Masarykova nádraží do Dobříňe

DĚLKA TRASY: cca 9 km

NÁROČNOST: rovinatá trasa, kolem Labe bývá větrno, možnost občerstvení až v Roudnici

Za slunného a mrazivého rána se na vycházku dostavilo 23 účastníků. Přestože cesta vlakem do [Dobříňe](#) trvá hodinu, není nudná. Okolní, povltavská a polabská, krajina nabízí stále něco nového pěkného a z horního patra vláčku, kde jsme se usadili, jsme si mohli vše vychutnat.

Ze zastávky v Dobříni jsme nejprve došli na netypicky řešenou kruhovou křižovatku, kde stojí uprostřed objekt s věžičkou a věžními hodinami. Na okrajích křižovatky, podél chodníků, jsou travnatá místa, na kterých již

rozkvetly krokusy. Nápadná je zde i stoletá vrba, u které jsme si udělali společné foto. Asi po sto metrech jsme došli na obdélníkovou návěs, kde jsme se zastavili u rodného domu básníka [Josefa Hory](#) s vkusně upravenou štítovou zdí a pamětní deskou básníka. Pokračovali jsme velice čistou a vkusně

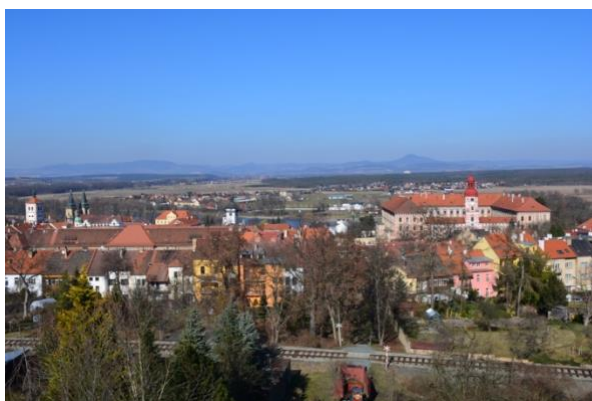
upravenou návší, kde jsme si prohlédli zajímavě řešenou budovu mateřské školky. Při úpravě prostoru návsi, která proběhla po povodni v roce 2002, byly zachovány všechny vzrostlé stromy – lípy lemují celou návěs. Přívětivé, čisté, moderně a zároveň citlivě řešené prostředí obce musí každého návštěvníka zaujmout.

Za obcí jsme vstoupili do lužního lesa, chráněné přírodní památky Dobříňský háj, kde každoročně rozkvétá nespočetně sněženek (desetitisíce, statisíce?). I letos rozkvetly. Noční mráz, který jim nesvědčí, je však srazil k zemi. Hájem jsme procházeli asi v deset hodin, kdy se na ploše lesa ještě leskla jinovatka a tisíce povadlých sněženek čekalo na polední sluníčko, které by je přivedlo k životu. Tak dlouho jsme čekat nemohli. I tak

to byl mimořádný zážitek. Snad je příště zastihneme v plné kráse.

Z lesa jsme vyšli k Labi a podél jeho mohutného toku šli do tři kilometry vzdálené [Roudnice nad Labem](#). V Roudnici jsme obešli náměstí a přilehlé uličky, kde jsme si prohlédli některé historické objekty – Lobkowiczský zámek, původně románský hrad, postavený na skále nad řekou, zašli jsme na vyhlídku k věži Hlásce, odkud je pěkný pohled na zámek, na Labe a na chrám Narození Panny Marie s Augustiniánským klášterem a Rudým pramenem (železitá, rudě zbarvená voda), který vyvěrá pod chrámem a který dal, podle pověsti, Roudnici jméno. Po občerstvení v příjemné cukrárně na náměstí jsme se vydali na nedalekou Kratochvílovu rozhlednu. Jedná se o architektonicky zajímavou stavbu z roku 1934, ze které je pěkný panoramatický výhled na Roudnici a daleké okolí. Poté už jenom cesta kolem zámku na nádraží a opačná vyhlídková cesta do Prahy. Fotoreportáž z trasy nafotil opět Petr.

Honza Šiml